HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

חרמה דאושכפי. סם שמוציאין מן המעיים שמורין: **קמיט.** נמיס: **ולא עפיץ.** מעובד בעפיצים שקורין גל"ס: **מחקא.** מין עשבים עשוי על ידי דבק: **מתני' כל עיר.** שזמנו בארבעה עשר: **שהלך לכרך.** שזמנו בחמשה עשר: **אם עתיד לחזור.** מפרש בגמ': **קורא במקומו.** כמובא מקומו כן עיר בארבעה עשר כן כרך בחמשה עשר: **גמ' מ"ש אמנו.** דכן כרך שהלך לעיר ועתיד לחזור למקומו קורא בחמשה עשר ולא בארבעה עשר: **מנא שעתיד לחזור בניל' ארבעה עשר.** אם קודם עמוד השחר יצא מן העיר הוא דקתני שאינו לריך לקרות עמהן בניל' י"ד ט"ס שעולנו אם הוליל ויום לא יהיה אם אין זה אפילו פרוז כן יומו: **אבל אין עתיד.** לגלות משם בגלילה להשתא הוי פרוז לאותו יום ט"ס שעתיד לחזור למחר ליום ט) אחר נקרא פרוז וקורא עמהן בין בגלילי י"ד בין בי"ד. וה"ס בכן עיר שהלך לכרך אם עתיד לחזור בגלילי ט"ו אינו קורא עד ט"ו לא הוי מוקף ליומו וקורא בי"ד כאומרו מקומו ואעפ"י שהוא בכרך אבל אין עתיד לחזור בגלילי ט"ו אין לריך לקלוסה בי"ד וממתין וקורא עמהן ט"ס שסופו לחזור למחר זמן: **מנא** (ה) **ליה.** למשום הוא יומא מסיק כוותייהו: **בן כפר.** שהקדים וקרא ליום הכניסה ומ"ל הלך לעיר והיה שם גלילי י"ד: **בין כך ובין כך.** אפילו עתיד לחזור ולגלות משם קודם היום קורא עמהן בגלילה: **בכני העיר מקרי.** כל הפרזים זמנם בארבעה עשר בין בכפרים בין עיירות ובכן הוא דלקילו עלייהו להקדים ליום הכניסה[ו]: **ומני מילי.** לקילו עלייהו לתין לריך לחזור ולקרות בארבעה עשר כי אימיה בכפר: ז) **מלחר הדברים האלה.** גילל המלך וכו': **כל מוקף.** לקיים אגרת הפורים[ז] על מוקף הקפיד להזכיר: **מוקפו של אחשורוש.** וממחלתה היא מדברת במוקפו עד סופה: **ומה ראו על כרס.** המגילה נכתבה ונקרלת להודיע לדורות מה ראו באותו זמן שעשו מה שעשו ומפרש על ככה עשו ולפרש מה הגיע על העושים: **נקראת ספר.** וכתב בספר: **שאם ספרה בחותי פתחן פסולה.** למען למאר במסכת מכות (דף יפ.) ספר תורה שנפשפו בפתחן פסולה: **ונקראת אגרת.** לומר שאינה ממורה כספר: **שיהו מסולסלין.** שיהא מרשם המתפרא] עד מקום שפירש הגיד כממנו ועד הגיד האחי ומן האחי לשלישי כמשלישי לסוף המפר: **הלכתה בין הלקוטים.** ספרים שהיו בימי המכמיים כולן בגליון בספר תורה שלנו: **לא ילא.** דבעינן מגרת לעצמה דמיפרסם ניסא בפי דכי קולקה בין הכתובים נלאה בקולא במקרא: **אי מחסרא או מייתרא.** אלוכה משמר הקליפים למעלה או למטה או קלרה מהן ויש לה היכר לעלמה: ומתו

דיפתרא דמליה וקמיח ולא עפיץ. קשיא ל"ל כיון כותבין על קלפים שלנו לגל עפילי ספר תורה ותפלין ומגילה ותירן רבינו תם שהסיד שלנו נותנין בקלפים שלנו מהני לעפיצים ומדע דנפרק שי לגיטין (דף יפ.) אמר לבגל עפיץ יכול להזדייף ושלנו אין יכול להזדייף על הלבן ח): ט) **על** הספר ובדיו. פירש ר"ת שהדיו שלנו הוא דיו גמור אבל של עפיצים לא הוי דיו והכי משמע פ"ב דגיטין (גז"ש) (ב) דתניא בכל כותבין בדיו ובסם ומסיק בכל דבר של קיימא ומסיק לאתויי מאי ומאני לאתויי הא לתנא רבי חייא כתבו בסי טריא ועפלא כשר ומלאטעריך לאתויי עפלא מרבויי בתר דתני דיו אמע מינה לעיקר דיו לא הוי מעפלא ומטעם זה לא לפסול ספר תורה שכתובה מדיו של עפיצים והלאטמיזם השיבו לו להתם מיירי בסם שאין בהן עפיצים אבל אותו שעשו מגוף העפיצים ולאי הוא טוב ומ"מ נראה לאותו שלנו הוי עיקר דיו כדאמע בפרק כל היד (נדה דף כ.) דרבי אמי פלי קורטנא דדיותא ובדיק פירוש משבר אחיכה של דיו ובדיק ביה בס שאול ובאותו שלנו שיך שביה ולא באותו של עפיצים: **בן כפר שהלך לעיר בין** כך ובין כך קורא עמהם. פירש רש"י ואע"פ שקלא כבר ליום הכניסה וקבים למה יחזור ויקרא שני פעמים ומ"מ נראה דספיר פי' רש"י דכיון שהיה בעיר בלילה נעשה בבני העיר ואע"פ שקבע ליום הכניסה להא דלאמרי' בפרים מקדימים ליום הכניסה כדי שיספיקו מים ומזון לאחיהם שבכרכים ופטורים ממגילה הייגו דווקא בשאינם יושבים שם בלילי י"ד אבל ביום י"ד באים שם אבל כשיושבים שם בלילי מלאה ביום מלאה עשה ולאי הוא כבני העיר בעי למקרי ביום הכניסה:

ובלבד שיהו משולשין. נראה כמו שפרש"י שיהיה

ח) מרחם המפר עד הגיד כמגיד לגיד אבל בין מלמעלה בין מלמטה והכי גמי משמע בפרק תורה ותפלין ומגילה (דף ע: ושם) גבי ערי מקלט דקאמר ושלשת שיהו משולשין מדרום למבון כמחברון לשכם ומשכם לקדש כמקדש לפסון שמע מינה דמשולשין משמע הכי ולא כמו שמפרשים שיעיר הגיד מרחם הדף ובמלעיתו ובקופו ט): סיוד

קנקנתום חרתא דאושכפי דיפתרא דמליה וקמיח ולא עפיץ נייר מחקא: עד שתהא כתובה אשורית: דכתיב[1] ככתבם וכזמנם: על הספר ובדיו וכו': מנלן אתיא כתיבה כתיב הבא[2] ותכתב אסתר המלכה וכתיב התם[3] ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו: **מתני'**[4] בן עיר ר"מ אומר[5] בולה ר' יהודה אומר[4] מאיש יהודי רבי יוסי אומר[5] מאחר הדברים האלה: **גמ'** אמר רבא[6] לא שנו אלא שעתיד לחזור בלילי י"ד אבל אין עתיד לחזור בלילי ארבעה עשר קורא עמהן אמר רבא מנא אמינא לה דכתיב[6] על כן היהודים הפרזים היושבים בערי הפרזות מכדי כתיב היהודים הפרזים למה לי למיכתב היושבים בערי הפרזות הא קמ"ל דפרוז בן יומו נקרא פרוז אשכחן פרוז מוקף מנא לן סברא הוא מדפרוז בן יומו קרוי פרוז מוקף בן יומו קרוי מוקף ואמר רבא בן כפר שהלך לעיר בין כך ובין כך קורא עמהן מאי טעמא האי בכני העיר בעי למקרי[6] ורבנן הוא דאקילו על הכפרים[3] כדי שיספקו מים ומזון לאחיהם שבכרכין הני מילי כי איתיה בדוכתיה אבל כי איתיה בעיר בכני עיר בעי למקרי איתיביה אביי בן כרך שהלך לעיר בין כך ובין כך קורא כמקומו בן כרך ס"ד באם עתיד לחזור תליא מילתא אלא לאו בן כפר ולאו תרוצי מתרצת תני קורא עמהן: מהיכן קורא אדם את המגילה וכו': תניא[7] רשב"י אומר מבלילה ההוא א"ר יוחנן וכולן מקרא אחד דרשו ותכתב אסתר המלכה ומרדכי היהודי את כל תוקף מאן דאמר כולה תוקפו של אחשורוש ומאן דאמר מאיש יהודי תוקפו של מרדכי ומ"ד מאחר הדברים האלה תוקפו של המן ומ"ד מבלילה ההוא תוקפו של נס רב הונא אמר מהכא[8] ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם מ"ד כולה מה ראה אחשורוש שנשתמש בכלים של בית המקדש על ככה משום דחשיב[7] שבעים שנין ולא איפרוק ומה הגיע אליהם דקטל ושתי ומ"ד מאיש יהודי מה ראה מרדכי דאיקני בהמן על ככה[9] דשוי[10] נפשיה ע"ז ומה הגיע אליהם דאתרחיש ניסא ומ"ד מאחר הדברים האלה מה ראה המן שנתקנא בכל היהודים על ככה משום[9] דמרדכי לא יכרע ולא ישתחוה ומה הגיע אליהם[10] ותלוי אותו ואת בניו על העיץ ומ"ד מבלילה ההוא מה ראה אחשורוש להביא את ספר הזכרונות על ככה דזמינתיה אסתר להמן בהדיה ומה הגיע אליהם דאתרחיש ניסא[11] א"ר חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הלכה כדברי האומר כולה ואפי' למאן דאמר[12] מאיש יהודי[13] צריכה שתהא כתובה כולה וא"ר חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב מגילה נקראת ספר ונקראת אגרת נקראת ספר[14] שאם תפרה בחוטי פשתן פסולה ונקראת אגרת שנאמר[15] ישאם הטיל בה שלשה חוטי גידין כשרה אמר רב נחמן ובלבד שיהו משולשין אמר רב יהודה אמר שמואל[16] הקורא במגילה הכתובה בין הכתובים לא יצא אמר רבא[17] לא אמרן אלא דלא מחסרא ומייתרא פורתא אבל מחסרא ומייתרא פורתא לית לן בה לוי בר שמואל הוה קא קרי קמיה דרב יהודה במגילה הכתובה

שעתיד לחזור בלילי י"ד ונדחקן לו ונתעכב לו ולא חזר, קורא בחמשה עשר כבני מקומו. אבל אינו עתיד לחזור בלילי י"ד קורא עמהם. דכתיב על כן היהודים הפרזים, למה לי עוד היושבים בערי הפרזות, לא בא אלא ללמד דפרוז בן יומו קרוי פורז. וכן מוקף (במקומו) [בן יומו] קרוי מוקף. **ירושלמי** ניחא בן כרך ואין זמנו מוקדם. ז) לפיכך שנינו אם עתיד לחזור, אם חזר הרי חזר ואם לא נעשה מוקף. אמר ר' יודן לית כן בן עיר שהלך לכרך. אמר ר' יוסי אית כאן, בעתיד להשתקע. כו'. נתברר הפירוש שפירשנו. אמר רבה בן כפר שהלך לעיר בין עתיד לחזור בכפר בין אינו עתיד לחזור קורא עמהן בי"ד, דלא תקינו ליה רבנן לאקדומי ליום הכניסה אלא כי איתיה בעיר כבני העיר בעי למיקרא. ומותיב אביי עליה, ומתרץ הכי בן כפר שהלך לעיר בין כך ובין כך קורא עמהן. [**פיסקא**] **מהיכן קורא [אדם] את המגילה ויוצא בה, רבי** מאיר **אומר** כו'. ואסיקנא והילכתא כדברי האומר את כולה. אמ"ר משמיה דרב מגילה נקראת ספר, ללמד שאם תפרה בפשתן פסולה כספר תורה, נקראת אגרת, שאם היטיל בה [ג'] הכי גידין כשרה. ובלבד שיהו משולשין, כלומר החוט כרוך זה אחר זה ג' פעמים, שלש שלש בשתי קצוות ושלש באמצע. **הקורא במגילה הכתובה בין הכתובים**, פירוש אם הן כולן כתובים שנכתבו מגילה ומגילת אסתר בכללן והן רוחב היריעות הכתובות כולן מדה אחת, פסולה. ואם מיחסרא או מייתרא, כגון שכל יריעא רחבה שלש זרתות והיריעות שכתובה בהן מגילת אסתר רחבן שלש זרתות וחצי זרת, או שתי זרתות וחצי, שנראת מגילה בפני עצמה כשרה.

ז) נראה דל"ל כלומר ואין צריכא אם עתיד לחזור אם חזר הרי חזר ואם לא כו'.

תורה אור השלם

1. קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זַרְעָם וְעַל כָּל הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה:
אסתר ט כז

2. וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַּת אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי אֵת כָּל תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת אִגֶּרֶת הַפּוּרִים הַזֹּאת הַשֵּׁנִית:
אסתר ט כט

3. וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ מִפִּיו יִקְרָא אֵלַי אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וָאֲנִי כּוֹתֵב עַל הַסֵּפֶר בְּדִיו:
ירמיהו לו יח

4. אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר בֶּן שִׁמְעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי:
אסתר ב ה

5. אֵחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי וַיְנַשְּׂאֵהוּ וַיָּשֶׂם אֶת כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ:
אסתר ג א

6. עַל כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרָזִים הַיּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ:
אסתר ט יט

7. בְּלֵילָה הַהוּא נֶכְתְּבָה וְנִקְרְלָת כַּלָּה. הַמְּגִילָה נִכְתְּבָה וְנִקְרְלָת לְהוֹדִיעַ לְדוֹרוֹת מָה רָאוּ בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁעָשׂוּ מָה שֶׁעָשׂוּ וּמְפָרֵשׁ עַל כַּכָּה עָשׂוּ וּלְפָרֵשׁ מָה הִגִּיעַ עַל הָעוֹשִׂים: **נִקְרָאת סֵפֶר.** וְנִכְתָּב נִסְפָּר: **שֶׁאִם סִפְּרָה בְּחוּטֵי פִּתְחָן פְּסוּלָה.** לְמַעַן לְמֹאמֶר בְּמַסֶּכֶת מַכּוֹת (דף יפ.) סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁנִּפְשְׁפְּשׁוּ בְּפִתְחָן פְּסוּלָה: **וְנִקְרֵאת אִגֶּרֶת.** לוֹמַר שֶׁאֵינָהּ מְמוּרָה כַּסֵּפֶר: **שֶׁיִּהוּ מְסוּלְסָלִין.** שֶׁיִּהֵא מֻרְשָׁם [הַמִּתְפָּרֵא] עַד מָקוֹם שֶׁמַּפְרִישׁ הַגִּיד כְּמִמֶּנּוּ וְעַד הַגִּיד הָאֶחָד וּמִן הָאֶחָד לַשְּׁלִישִׁי כְּמְשֻׁלָּשִׁין לְסוֹף הַסֵּפֶר: **הֶלְכְּתָה בֵּין הַכְּתוּבִים.** סְפָרִים שֶׁהָיוּ בִּימֵי הַחַכְמִים כּוֹתְבִין בַּגִּלָּיוֹן בְּסֵפֶר תּוֹרָה שֶׁלָּנוּ: **לֹא יָלָא.** דִּבְעֵינַן מְגִלַּת לְעַצְמָהּ דְּמִיפַּרְסָם נִיסָּא טְפֵי דְּכִי קוֹלְקָה בֵּין הַכְּתוּבִים נִלְאֶה בְּקוֹלָא בְּמִקְרָא: **אִי מְחַסְּרָא אוֹ מְיַיתְרָא.** אִלּוּכָה מֻשְׁמָר הַקְּלִפִּים לְמַעְלָה אוֹ לְמַטָּה אוֹ קְלָרָה מֵהֶן וְיֵשׁ לָהּ הֵיכֵר לְעַצְמָהּ:

לעזי רש"י

גל"ש [גלי"ש]. עפצים (גידולים טפיליים בעלה האלון).

מוסף רש"י

חרתא דאושכפי. מלמעי"ט (שבת קד:) מלרמעי"ט (גיטין יט.). דשוי נפשיה ע"ז. ללי' לאו הכי לא הוה מללכי מתנגדא בו והיה כותב ומשמחוב לו (סנהדרין סא:). הלכה כדברי האומר כולה. צריך לקלוסו, ופליגי בה תנאי במתני' (לעיל יח:).

רבינו חננאל

קלקנתום, חרתא דאושכפי. דיפתרא, דמליה וקמיח ולא עפיץ. נייר, מחקא. באלו כולו לא יצא. עד שתהא כתובה על העור ובדיו. דגמר כתיבה כתיבה, [כתיב הכא ותכתוב אסתר המלכה וכתיב התם] ויאמר להם ברוך מפיו יקרא אלי את כל הדברים האלה ואני כותב על הספר בדיו. **מתני'** בן עיר שהלך לכרך ובן כרך שהלך לעיר אם עומד לחזור [למקומו קורא] במקומו. אמר רבא לא שנו בן כרך שהלך לעיר קורא במקומו, אלא

כו א מיי' פ"ג מהלכות מגילה הלכה י טוש"ע ס"ח סי' תרפח סעי' ה: כז ב מיי' שם הלכה ג טור ש"ע ס"ח סי' תרפח סעיף ג: כח ג מיי' שם הלכה י טור ש"ע ס"ח סי' תרפח סעיף ה: כט ד מיי' פ"ב שם הל' ו טוש"ע ס"ח סי' תרפ סעיף ג: ל ה ו מיי' פ"ב מהלכות מגילה הלכה יא סמג עשין ד טוש"ע ס"ח סי' תרפ סעיף ה ו: לא ז ח מיי' שם הלכה ח טוש"ע שם סעיף ח:

גליון הש"ס

תוספות ד"ה ובלבד שיהו כו' מראש התפר. עיין בכורות דף לט ע"ב תוספות ד"ה סיוטו ושם מיתא מלקח הלף וכו' וכן נכון:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מנא אמינא לה למשום הכוה: (ו) תוס' ד"ה על הספר וכו' דתנן בכל כותבין בדיו וכפ"ה בין כך ובין כך קורא עמהם. פירש רש"י ואע"פ שקבע לעיר